



GUIA MUSICAL 1976.77 | 1



Martini and M.A.R. are registered Trade Marks.



McCann

Martini Seco El sabor más seco de Martini.

Y con seguridad el sabor más especial que jamás Vd. haya podido probar.

Un sabor franco. Refrescante. Marcadamente seco. Solamente hierbas y vinos de la mejor

calidad son el secreto de Martini Seco.

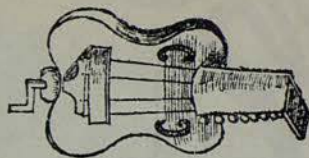
Tómelo siempre muy frío. Si le apetece combínelo con su ginebra favorita. Aunque, si quiere un buen consejo, como

mejor está Martini Seco es solo. A lo sumo póngale una corteza de limón y un poco de hielo.

Descubrirá que Martini tiene otro sabor.

Martini Seco **MARTINI** **El sabor más seco de Martini**

EDITORIAL



BARCELONA: EL FESTIVAL

El Festival Internacional de Música de Barcelona 1976, al moment d'aparèixer el primer número de GUIA MUSICAL corresponent a la present temporada, està en ple desenrotllament. No és encara el moment de fer-ne una autocrítica, doncs. Potser, únicament, de remarcar el fet mateix del Festival, present, vivent, operant, amb totes les implicacions pertinents. Deixar ben aclarit que Barcelona té —perquè les ha treballat amb tenacitat durant edicions anteriors— un Festival que cal valorar com a patrimoni de la ciutat, motor i destinatari al mateix temps de la seva inquietud i necessitat culturals.

Acabades aquestes manifestacions vindrà l'hora de la crítica global, de la lliçó, del balanç (cal dir que serà fet públic el resultat econòmic per a una major clarificació dels resultats), de les conseqüències de tot ordre que se'n poden deduir. Possiblement se'n derivaran unes conclusions aclaridores al moment de tota acció: rectificar els errors, enfortir els punts positius. Més que entossudir-se en un fet aïllat i concret (per més important que pugui ésser el Festival), serà ocasió per a traçar una acció de futur. Si el fruit total és considerat únicament com una actitud aïllada, el resultat no haurà estat total.

El Festival, per altra banda, ha estat fruit d'una dedicació que no s'ha vist exempta d'obstacles, problemes, actituds hostils i deformacions que han incrementat les «normals» dificultats que comporta habitualment el desenrotllament musical en la nostra societat. Hauria estat preferible d'evitar uns obstacles semblants. Amb tot, la lliçó haurà estat potser aclaridora i la música (sempre malparada) haurà reeixit d'un clima de confusió. «El Festival Internacional de Música de Barcelona 1976 manifesta ben clarament —sen-

se reticències ni inhibicions, sense particularismes ni exclusivitats— el signe imperiós de l'entesa que ens aporta aquest universal llenguatge: la música, viscuda amb tota la seva projecció de joia i d'acord.» Aquestes paraules, extreïdes del pròleg del programa general del Festival, sintetitzen l'actitud que cal prendre en tota acció que tingui per finalitat la música.

El plantejament del Festival haurà estat més o menys encertat. La intencionalitat, però, és evident: «una implicació social i humana, una identificació amb l'essència històrica del fet musical, es desprenen de manera intencionada d'aquest conjunt d'accions». En altres paraules, haurà estat una manera de concebre la música i la seva acció, amb il·lusionat realisme i actitud oberta. Totes les activitats del Festival han estat coordinades com una unitat i no com una suma d'accions aïllades: els concerts, el Festival als Barris, l'acció Música/Escola, les exposicions, les conferències, els cursos internacionals d'interpretació, la programació mateixa i la participació dels intèrprets... Una consideració prèvia és permanent en aquesta actitud operativa: que la música sigui patrimoni de tots.

Com? «Per essència és rebutjat tot triomfalisme. Ningú no reclama, tampoc, un interès personalista. Ni l'un ni l'altre poden conviure amb la llibertat i col·laboració que reclama l'hora present. Els organismes i entitats que fan possible el Festival s'identifiquen en una finalitat única: el deure de potenciar un fet cultural que és patrimoni de la col·lectivitat.» Cal dir, finalment, que res de tot això presuposa l'ideal. Ha calgut ésser realistes, factor que no exclou sinó que intenta un futur més idoni.

PER AL VOSTRE FILL...

L'ORFEÓ CATALÀ, conscient de la importància que té la formació musical dels infants, organitza el

II CURS D'INICIACIÓ MUSICAL

el mètode que es practica és una síntesi dels establerts pels millors pedagogs musicals europeus (Ward, Orff, Kodaly, etc.), integrat plenament als hàbits del nostre país.

en el desenrotllament de les sessions s'aprofundeix en l'educació de diversos aspectes, entre els quals destaquem: ritme i motricitat, educació de l'oïda, formació de la veu, estètica musical etc.

el curs s'impartirà en tres nivells.

INFANTIL

de 6 a 8 anys sense cap coneixement musical.

ELEMENTAL

de 8 a 11 anys amb lleugers coneixements.

PREPARATORI

d'11 a 14 anys com a preparació per a seguir la carrera oficial en un conservatori.

Direcció del Cours: **Joaquim Garrigosa**

Per a informació i inscripcions dirigiu-vos de 19 a 21 h. a

ORFEÓ CATALÀ, Amadeu Vives, 1 Telef. 301.11.04



EL PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Un llibre excepcional sobre l'obra
més representativa del Modernisme,
en una edició extraordinària i única,
documentada i profusament il·lustrada.

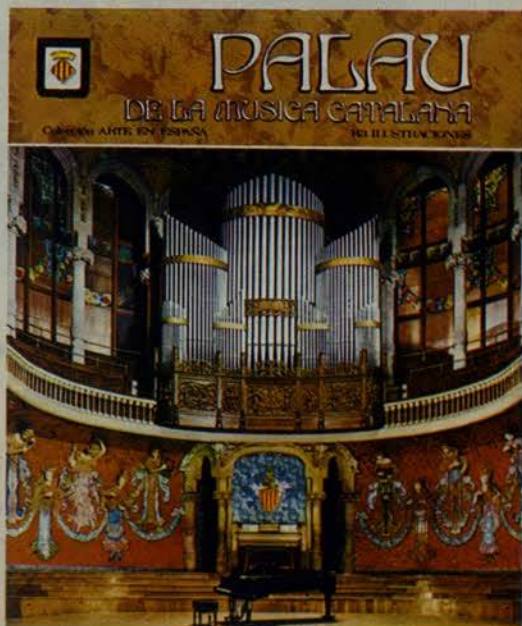
Una visió inèdita del Palau,
dins la col·lecció "Art a Espanya".

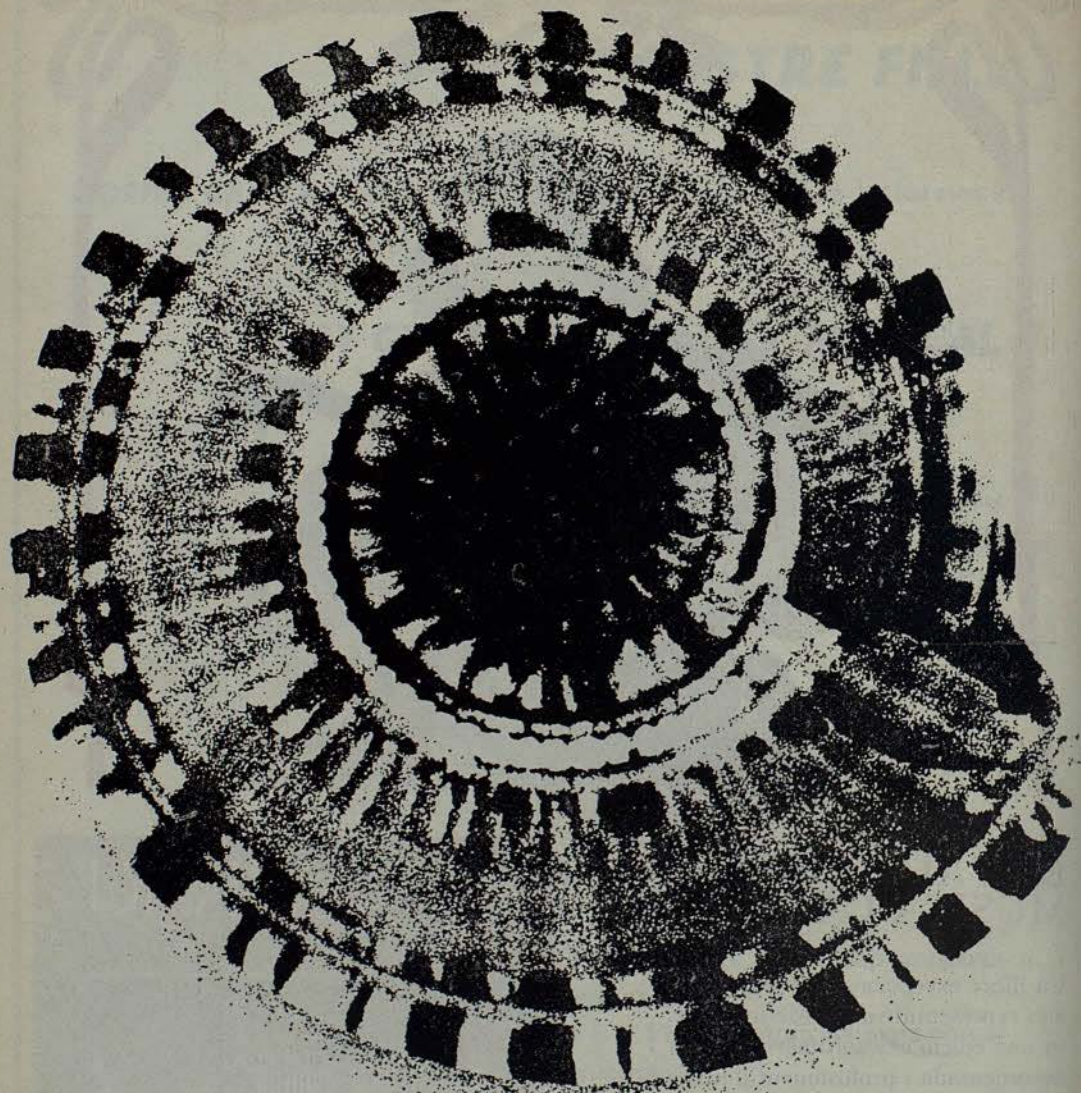
Textos d'Antoni Sàbat.

Edició en cinc idiomes:
català, castellà, francès, anglès i alemany.

130 pàgs. - 143 il·lustracions color.

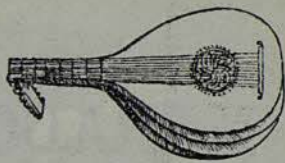
El trobareu a les llibreries i al
"Servei d'Informació" del mateix Palau.





VIETA
és
ALTA FIDELITAT

PRESENCIA



J. L. DELÀS

Josep Lluís Delàs, un dels compositors programats al Festival Internacional de Música de Barcelona 1976 (i que ha intervingut, també, al cicle de conferències que s'hi han desenrotllat) ens diu:

—És natural que hi hagi gent que se senti molesta per les meves obres, puix que aquest és el fi que pretenen: molestar, inquietar aquest sector de públic i de crítica que va als concerts a escoltar un tipus de música que els complaqui i de la qual se'n puguin riure. Mentre els pintors, els poetes i els dramaturgs eren perseguits, certa música d'avantguarda —que de segur que inquietava els sectors més immobilistes del Règim— era permesa pel sol fet que això donava prestigi de cara a l'estranger. Per tant s'ha de buscar la forma que la música del nostre temps estigui d'acord amb les inquietuds del poble del nostre temps, que no sigui una abstracció per a quatre entesos; això no vol dir que renunciï a l'aspecte formal de les meves obres però, repeteixo, s'ha d'acostar la música al poble, a aquest poble que està lluitant per recobrar la seva llibertat tantes vegades trepitjada i menyspreada al llarg d'aquests quaranta anys.

—Per què va marxar a Alemanya, l'any 1956?

—Perquè les condicions d'opressió no em deixaven desenvolupar la meua professió tal com jo creia que ho havia de fer. Ha de pensar que jo vaig fer els meus estudis i posteriors intents de practicar la feina de compositor, en els anys en què no era possible altre tipus de música que el que estigués al servei de l'ideari imperialista del Règim (l'exponent més clar del qual fou Rodrigo amb la seva música fàcil i sense preocupacions i amb clares intencions nacionalistes). Com pot comprendre, jo no podia desenvolupar aquest tipus de música; i, per tant, vaig anar a Alemanya, un país que ofería les màximes garanties de cara a allò que jo tenia intenció de fer.

—Quines són les seves obres que podríem anomenar polítiques i quins motius tenen cadascuna d'elles?

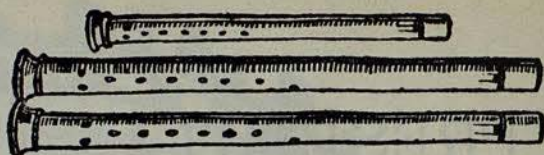
—Això d'«obres polítiques» pot deformar una mica la realitat, ja que es tracta d'obres molt pensades i estructurades formalment que,

a més, tenen un contingut polític com un aspecte entre tants dins de l'obra. Això no vol dir que en un moment determinat no cregui convenient de fer el que fan alguns grups d'avantguarda a Alemanya: allò que s'anomena «música d'agitació»; però llavors l'aspecte formal quasi desapareix per donar pas a una preponderància absoluta al polític. De moment, això no m'interessa; depèn de les circumstàncies en què hom es troba a cada moment. Però —anant al que em preguntava— les meves obres que tenen un marcat interès polític són «Frons», escrita l'any 1972 i dedicada «als obrers espanyols assassinats per la policia del Règim» (crec que les dedicatòries han de ser clares, no com «Planto a las víctimas de la violencia» que tant pot ser estrenada a Alemanya amb gran èxit i presentada després a Madrid amb el mateix èxit sense que ningú se senti al·ludit ja que aquesta violència pot ser tant la del nostre país com la d'Amèrica); una altra obra meua és «Cinco sellos», presentada al Festival; una altra, «Conjuntos» que es va poder escoltar a la Fundació Joan Miró dins del cicle de conferències del Festival (és una obra que vaig escriure el desembre de l'any 70 amb motiu del consell de guerra de Burgos; és un «collage» de diverses peces revolucionàries —cants cubans, Els Segadors, paraules d'Alberti amb motiu del cop d'estat que enderrocà el govern de la Unitat Popular, etc.— totes elles enllaçades i mantingudes en un segon pla per evitar, precisament, el pamflet).

—Quina és la seva opinió d'això que s'anomena «música pop»?

—A Ràdio Colònia, en certa ocasió, van fer una enquesta entre els aficionats a aquesta música; el resultat revelà que un tant per cent molt elevat de seguidors d'aquesta música eren completament apolítics, o amb idees clarament reaccionàries. Això vol dir que, aquest tipus de música, d'alliberadora, no en té res; més aviat al contrari: jo crec que aliena la persona convertint-la en un perfecte consumista.

LLUÍS VILA-ABADAL



EXPOSICIÓ DE MANUSCRITS MUSICALS CATALANS

Una de les iniciatives del Festival Internacional de Música de Barcelona 1976 és l'exposició de manuscrits musicals catalans conservats a la Biblioteca de Catalunya on es celebra l'exposició des del 7 al 27 d'octubre. El fons musical de la Biblioteca és tan ric que hom s'ha vist obligat a fer una rigorosa selecció. La mostra és prou representativa de la varietat dels músics catalans i de la música conreada als Països Catalans des del segle X fins a la meitat del segle XX. La majoria dels manuscrits exposats han estat estudiats científicament per eminents musicòlegs, entre els quals destaquen Felip Pedrell i Higiní Anglès.

La història d'aquest fons comença amb l'adquisició l'any 1892, per part de la Diputació de Barcelona, de la llibreria musical de Joan Carreras i Dagas (1828-1900). Aquest bibliògraf gironí recollí nombrosos manuscrits i impresos musicals. Durant molt de temps aquesta biblioteca musical fou guardada a l'Arxiu de la Diputació sense catalogar i en conseqüència sense poder ser consultada ni estudiada. L'any 1907, en fusionar-se la Junta Provincial de Museus de la Diputació amb la Junta Municipal de Barcelona, aquesta instal·là el fons Carreras i Dagas a la Biblioteca auxiliar de Belles Arts del Museu de Barcelona al Palau Reial del Parc. Aquest mateix any la Junta de Museus de Barcelona encarregà la redacció d'un Catàleg a Felip Pedrell, musicòleg, i a Francesc Puig, sots-director de l'Orfeó Català, que renuncià poc temps després. Pedrell realitzà una obra extraordinàriament documentada, «Catàlech Musical» (1908-1909), en dos volums.

El fons Carreras i Dagas passà a formar part de la Biblioteca de l'Institut d'Estudis Catalans, que des de la seva fundació l'any 1907 havia creat la seva pròpia biblioteca, origen de la Biblioteca de Catalunya, inaugurada el 1914 i regida per la Diputació de Barcelona. Aquesta Biblioteca rebé l'any 1917 el llegat

Felip Pedrell, que comprenia nombrosos llibres musicals, partitures autògrafes de Pedrell i part del seu epistolari. La donació de Pedrell estava condicionada al fet que l'Institut d'Estudis Catalans creés una secció de música que havia de ser una branca nova dins l'Institut, amb butlletí i publicacions pròpies i un departament o secció de música a la Biblioteca on els estudiosos trobessin un arxiu i una biblioteca especialitzada. Aquest departament que durant molts anys ha estat un centre d'alta formació musical inicià l'any 1921 les publicacions que en l'actualitat comprenen una trentena de volums i quatre quaderns de música. El llegat Pedrell fou estudiat per Higiní Anglès, primer cap del departament de música, a «Catàleg dels manuscrits» musicals de la col·lecció Pedrell (1921). En anys següents l'Institut realitzà adquisicions de manuscrits, d'obres musicològiques, etc. L'any 1927 la biblioteca s'enriquí amb part de la col·lecció Albéniz. El 1941 la Biblioteca de Catalunya, llavors anomenada Biblioteca Central, rebé els llegats de Joaquim Pena i de Claudi Martínez Imbert; l'any 1960 el de Josep Sancho Marraco; el 1968 el de Manuel Burgès i el 1970 el d'Higiní Anglès. Altres llegats rebuts per la biblioteca són obres d'Amadeu Vives, de Joan i de Ricard Lamote de Grignon, de Joan Altisent, d'Antoni Massana, de Frederic Maset, de Cristòfor Taltabull, de Josep Soler, etc. En l'actualitat la secció de música comprèn entre manuscrits, impresos musicals i llibres de música més de 12.000 unitats.

Hom ha editat, gràcies a la col·laboració econòmica de la Diputació barcelonina un catàleg d'aquesta exposició, on figuren les dades corresponents a cadascun dels manuscrits i una bibliografia bàsica per a poder aprofundir en l'estudi dels manuscrits exposats.

MONTSERRAT ALBET



*Nos dimos la mano...
él retuvo la mía
durante unos instantes.*

*Pasaron las horas
y no obstante un
agradable perfume
permanecía en mi mano.*

*Fue todo un presagio.
Fue el feliz presagio
de un gran amor...*

LEGRAIN
PARIS

ROYALE AMBRE

*la colonia
que gusta
recordar*

OFERTA OTONO 1976



Serie  Angel





Amb la col.laboració de
l'INSTITUT ALEMANY DE CULTURA

ORQUESTRA DE CAMBRA DE WÜRTTEMBERG

SUSANNE LAUTENBACHER, violí

JOERG FAERBER, director

PROGRAMA

Concertino en sol major	PERGOLES
Canon i giga	PACHELBEL
Concert per a violí i orquestra en re menor	J. S. BACH
Concert en re	STRAVINSKY
Danses i àries antigues	RESPIGHI

Dimarts, 2 de novembre de 1976, a les 20'30 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Preus de les localitats: 250 - 200 - 150 - 100 ptes.

Preu especial per a estudiants: 50 ptes.



ASSOCIACIÓ DE CULTURA MUSICAL

BARCELONA

CURS 1976-77

El pla fixat per al present curs és el següent

Dia 21 d'octubre.- Presentació a Espanya de la famosa ORQUESTRA FILHARMONICA DE BUCAREST "GEORGE ENESCU", sota la direcció del mestre MIRCEA CRISTESCU i amb la col·laboració del violinista ION VOICU.

Dia 15 de novembre.- CAMERATA LYSY, dirigida pel violinista ALBERT LYSY i integrada per joves concertistes d'absoluta solvència artística.

Dia 28 de novembre.- NIKITA MAGALOFF, el prestigiós pianista de fama mundial.

Dia 13 de desembre.- ORQUESTRA DE SOLISTES DE PRAGA amb el concurs del violinista ANGEL J. GARCIA.

Mes de gener.- TRIO D'STUTTGART, la presentació del qual el passat curs constituí un èxit altament important. També al mes de gener serà presentat el cèlebre baríton-líric HAKAN HAGEGARD.

Mes de febrer.- ORQUESTRA DE CAMBRA DE L'ESTAT DE ZILINE, amb el concurs del violoncel·lista FRANS HELMERSON i un segon concert en què intervindrà el sensacional violinista ERICK FRIEDMAN ja conegut dels nostres associats.

Mes de març.- STAFFAN SCHEJA, un dels més destacats pianistes suecs; s'efectuarà també un segon concert amb l'ORQUESTRA FILHARMONICA DE LA RADIO DE BRATISLAVA sota la direcció del mestre ONDREJ LENARD i amb la participació del pianista MARIAN LAPSANSKY.

Mes d'abril.- Dos importantíssims concerts: el cèlebre COR MADRIGAL DE SOFIA, integrat per 30 veus, sota la direcció del mestre STOYAN KRALEV; i un segon concert per l'ORQUESTRA DE CAMBRA DE ST. JOHN'S SMITH SQUARE, amb intervenció del pianista LUIS GALVE.

Mesos de maig i juny.- Dos concerts de clausura del curs per l'ORQUESTRA DE CAMBRA D'STUTTGART, sota la direcció del mestre KARL MUNCHINGER i amb el concurs de la soprano ELISABETH JUNGBLUT.

Tots els concerts començaran a les 21 h.

Inscripcions de socis: Via Laietana, 113, 1.er, 2.ona - Tel. 318 93 78

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA



FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA DE BARCELONA

1976

CURSOS INTERNACIONALS D'INTERPRETACIÓ. — Dins de les diverses activitats del Festival Internacional de Música de Barcelona 1976, s'han programat dos interessants cursos d'interpretació. El passat dia 13 —i amb duració fins al dia 23 d'octubre— començà el de flauta dolça a la Capella de Sta. Agata, professat pel prestigiós especialista holandès Kees Otten, amb Romà Escales com adjunt. Del 18 al 29 del mateix mes es desenrotllarà al Palau de la Virreina el curs de violoncel a càrrec del mundialment famós Antonio Janigro; el curs (dedicat a la memòria de Pau Casals i patrocinat per la Fundació Güell) té com adjunt el violoncel·lista José M.^a Redondo.

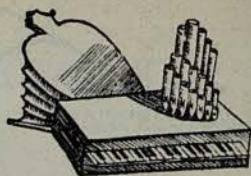
EXPOSICIONS. — Una altra de les múltiples manifestacions del Festival és la sèrie d'exposicions organitzades. A l'Antic Hospital de la Sta. Creu —i fins al dia 23 d'octubre— té lloc la dedicada a Manuel de Falla, amb motiu del centenari del seu naixement; és constituïda per innumbrables documents, objectes personals, gravats, manuscrits originals, etc. i constitueix un document visual de gran interès per a conèixer la personalitat del compositor de l'«Atlàntida». A la Biblioteca de Catalunya —i també fins al dia 27 del mateix mes— hom pot visitar la corresponent a Manuscrits Musicals extrets del Fons del Departament de Música de la Biblioteca de Catalunya; la documentació, d'un enorme valor musicològic, abraça més de vuitanta manuscrits pertanyents als segles X al XX; la preparació ha anat a càrrec de Josep M. Llorenç, conservador del mencionat Departament, i la musicòleg Montserrat Albet. Al Saló del Tinell i fins a finals d'octubre— hi ha la dedicada a «Jaume I i la seva època», commemorativa del setè centenari de la mort de Jaume I, el Conqueridor.

MÚSICA A L'ESCOLA. — El Festival pretén de fer arribar algunes de les seves manifestacions a les escoles de la ciutat, amb un

clar objectiu: la vinculació a la realitat musical directa. Aquest contacte amb l'escola es materialitzarà amb la participació dels alumnes de les escoles a diversos assaigs generals que tindran lloc al Palau i a Sta. Maria del Mar: «Quadres d'una exposició» de Musorgski (Bruno Gelber), «Requiem» de Verdi (Orquestra i Cor Nacionals d'Espanya), «Vespres» de Monteverdi (Escolania de Montserrat), «Orfeo ed Euridice» de Gluck (Orquestra de la Ciutat), a més de la projecció del film «Novena Simfonia» de Beethoven. Han estat programats uns grups d'assistència que abracen els cursos 6è, 7è i 8è d'E.G.B., per una part, i els de B.U.P. i C.O.U. per una altra. Els treballs dels alumnes sobre el concert a què hauran assistit —redacció i dibuix— seran destinats posteriorment a una exposició pública a la Sala Lluís Millet del Palau de la Música Catalana.

EL FESTIVAL ALS BARRIS. — El Festival pretén la màxima participació col·lectiva; és així com, per primera vegada, proposa un intent seriós de vincular unes manifestacions musicals de gran caràcter a tots els sectors ciutadans. Com a cloenda del Festival han estat programats vuit concerts (dies 30 i 31 d'octubre) de caràcter popular a vuit barris de la ciutat, tot cercant un equilibri entre els més tradicionals i els de formació més recent; aquesta acció compta amb la col·laboració de la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona i el patrocini de la Caixa d'Estalvis Provincial de Barcelona. Els conjunts vocals i instrumentals que actuaran són els Solistes de Sofia, l'Orfeo Atlàntida, el Quintet de Metall d'Annapolis i el Cor Madrigal de Budapest. Els concerts se celebraran a Sarrià i Sant Gervasi (Monestir de St. Pere de les Puel·les), El Port (Església St. Cristòfor), Barçeloneta (Església St. Miquel del Port), Districte Vè (St. Pau del Camp), Sants (Església St. Medir), Sant Andreu (Església St. Andreu), Horta-Montbau (Llars Mundet) i Poble Nou (St. Maria del Taulat).

VIDA MUSICAL



COR MADRIGAL. — En ocasió del vint-i-cinquè aniversari de la seva fundació, esdevingut el dia 1 de juliol d'enguany, el Cor Madrigal prepara la interpretació de la «Passió segons St. Joan» de Bach, sota la direcció de Manuel Cabero i amb la col·laboració de Jaume Baró, tenor (Evangelista), Joan Cabero, tenor (Evangelista), Joaquim Proubasta, baix (Jesús), Montserrat Pueyo, soprano (àries), Montserrat Martorell, contralt (àries), Josep Benet, tenor (àries), Josep Domènech, baix (Pilat i àries), Orquestra de Cambra de l'Ateneu Barcelonès (dir.: Albert Argudo), Xavier Saliotti, clavicèmbal (continu), Joan Casals, orgue (continu), Núria Calvo, violoncel (continu). Les audicions són previstes als llocs i dates següents: Barcelona (dia 30 d'octubre, assaig general públic a l'església de Jesús de Gràcia, a les 14.30 h.), Granollers (dia 31 d'octubre, Església de Sant Esteve), Terrassa (dia 1 de novembre, Basílica del Sant Esperit), Girona (dia 2 de novembre, Teatre Municipal) i Manresa (dia 8 de novembre, La Seu).

GRANOLLERS. — Organitzat per Joventuts Musicals de Granollers tindrà lloc del 22 d'octubre al 6 de novembre el «I Festival Internacional de Música de Granollers 'Johann Sebastian Bach'». Hi intervindran, successivament, el violinista Gonçal Comellas, el duo Claret-Cabestany (violoncel-piano), Jean-Pierre Rimpal (flauta) i Angel Soler (clave), el Cor Madrigal de Barcelona, solistes i l'Orquestra de l'Ateneu Barcelonès sota la direcció de Manuel Cabero en una audició de la «Passió segons St. Joan» de Bach, Guy Bovet, clave i la Camerata Lysy sota la direcció d'Albert Lysy. Les audicions se celebraran al Museu Municipal i a l'Església Parroquial de Sant Esteve.

BERLÍN. — Com a primera estrena de la temporada, l'Opera Alemanya de Berlín realitzarà la de l'òpera «Kinkakuyi» del compositor japonès Torshiro Mayuzumi. El llibret és de Claus H. Henneberg sobre una narració de Yukio Mishima.

BARCELONA. — El premi de música «Ciutat de Barcelona» de l'any 1976 es divideix en

dos grups i es regirà per les següents bases: 1) Podran optar al premi els compositors d'obres per a orquestra o conjunt instrumental, no interpretades en audició pública o que ho hagin estat a la ciutat des del dia 1 de novembre de 1975 fins al 30 d'octubre de 1976. 2) Les partitures podran constar d'un o de diversos temps i la durada total mínima haurà de ser de vint minuts. 3) També seran admeses les obres de tipus «concerto» per a un o diversos solistes instrumentals. 4) També poden optar al premi els compositors de sardanes per a cobla, inèdites o interpretades públicament a la ciutat en el terme temporal abans indicat; per a optar a aquest premi s'hauran de presentar, com a mínim, tres sardanes. 5) Les obres es presentaran firmades per l'autor, que farà constar clarament nom, cognoms i domicili; si usa pseudònim, ho farà constar i declararà la personalitat a efectes administratius. 6) Les obres hauran de ser enviades al Negociat de Belles Arts i Museus de l'Ajuntament de Barcelona, amb la indicació «Optant al premi de música 'Ciutat de Barcelona', 1976, grup A (obres per a orquestra o conjunt instrumental) o grup B (sardanes)». 7) L'admissió d'originals finalitzarà el dia 31 d'octubre de 1976. 8) El jurat —designat per l'Alcalde de la ciutat— atorgarà el premi, en cada una de les modalitats, per majoria de vots; en cas d'empat podran efectuar-se dues votacions més i de persistir l'empat després de la tercera el premi fóra declarat desert. La votació es realitzarà entre els membres del Jurat que es trobin presents al moment de la deliberació; el vot dels components del Jurat no podrà ser delegat ni emès per cap altre conducte. 9) El veredict del Jurat, que serà inapel·lable, es farà públic el dia 26 de gener de 1977. 10) El premi per a les obres compreses a l'apartat A (composicions per a orquestra o conjunt instrumental) és de 50.000'— ptes.; el corresponent a les obres de l'apartat B (sardanes), de 25.000'— ptes. L'obra —o obres— premiada quedarà de propietat de la Corporació municipal. 11) En totes les audicions públiques de les obres premiades es farà constar que són «Premi de música 'Ciutat de Barcelona' 1976».



NOVO MUSICA

Venda de

- Pianos PLEYEL, SCHIMMEL, ERARD, KAWAI, ZENDER, etc.
- Orgues HAMMOND.
- Clavicèmbals, espinetes, arpes, etc...
- Partitures i sistemes musicals.
- ALTA FIDELITAT (HIFI)

FACILITATS DE PAGAMENT

auditori

NOVO MUSICA

Concerts, recitals, dissertacions musicals... (Per a invitacions, demani'ns informació)

CABINES insonoritzades per a l'estudi del piano.

HAMMOND estudi- classes cada dia.

Ensenyament fàcil de l'orgue o del piano, amb professorat especialitzat.

Mestre Nicolau, 21 - BARCELONA-6 - Tels. 228 52 94- 217 41 64



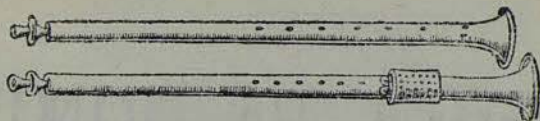
Venta exclusiva en establecimientos seleccionados. (Con la garantía de Marcial Sarrió, S.L.)



M
mónica
ELCA

Tremendamente Elegantes.

DISCOS



J. S. BACH: L'art de la fuga, BWV 1080. Gustav Leonhardt, clave. BASF/Harmonia Mundi. 75 93175 (378 - 6).

El nom de Gustav Leonhardt té ja un ressò quasi mític entre els especialistes de música barroca i entre molts d'admiradors d'aquesta daurada època de la música. Altres, en canvi, tot i reconeixent el seu prestigi no hi estan tan d'acord. El fet, però, de la seva autoritat és inqüestionable tota vegada que sorgeix d'un coneixement profund de la interpretació i d'una especialització bastida damunt de motivacions científiques. Això fa que cada enregistrament de Leonhardt tingui d'antuvi un predicament i una expectació evidents. Amb la gravació, però, de «L'art de la fuga» de J. S. Bach acaba de donar un indiscutible testimoni del seu mestratge. Testimoni doble, d'altra banda. La interpretació de Leonhardt és acuradíssima, com una filigrana de virtuosisme i de compenetració amb l'obra mateixa. Un resultat semblant ha estat fruit d'un estudi exhaustiu de l'obra, portat a terme amb rigor i meticulositat. Aquestes dues característiques menen a l'admirable resultat. La complexitat de «L'art de la fuga» esdevé en mans de Leonhardt una transparent, atractiva i fascinant interpretació, fins al punt d'aparèixer dins la seva pura essència com a obra de fàcil estructura i traducció.

«L'art de la fuga» («la més perfecta obra de fuga pràctica») comporta una sèrie d'interrogants i plantejaments que han donat molta feina a musicòlegs i intèrprets. Aquests punts semblen totalment resolts en la versió de Leonhardt, sobretot després de l'estudi que n'ha fet i que inclou a l'àlbum discogràfic, element indispensable per a comprendre'n els resultats tangibles. Es un estudi que mereix una especial atenció.

L'intèrpret utilitza un clavicèmbal Skowronek, basat en un Dulcken (Amberes, 1745). En dos números hi col·labora també Bob van Asperen com a segon clavecinista. El disc ha merescut el premi Edison, la més alta distinció discogràfica holandesa.

WAGNER: Lohengrin - Tristany i Isolde - Els mestres cantaires de Nüremberg. Cors i Orquestra dels Festivals de Bayreuth. Dirs.: Wolfgang Sawallisch, Karl Böhm, Silvio Varviso. PHILIPS 67 47 243/14.

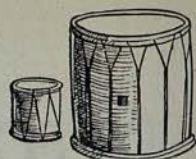
Les deu òperes de Wagner representades tradicionalment a Bayreuth des de la inauguració del teatre l'any 1876, han estat enregistrades els darrers anys en gravacions directes durant les representacions amb els solistes habituals (màximes figures del teatre wagnerià), cors i orquestra del Festival. Aquesta col·lecció commemorativa del centenari del teatre (1876-1976) és una de les aportacions més interessants i valuoses de la discografia actual. Així ha estat unànimement reconegut i, en conseqüència, és lògic que una col·lecció semblant constitueixi la discoteca wagneriana per excel·lència. No són afirmacions gratuïtes.

L'àlbum present —14 discos— comprèn tres obres significatives. Les tres són d'una rara qualitat que les fa imprescindibles per a comprendre el món de la interpretació i valoració actuals del teatre de Wagner. Un resultat semblant és degut al fenomen que podríem sintetitzar en una paraula: Bayreuth. És l'heretatge, la continuïtat actualitzada d'una empresa monumental que perdura, entre assentiments incondicionals i fanàtics i polèmiques permanents. Res més indicat per a jutjar aquest fenomen que unes interpretacions d'altíssim nivell com les que ens proposa l'anomenada edició del centenari.

Les tres obres aplegades a l'àlbum que cal recomanar vivament contribueixen decisivament a aquesta impressionant continuïtat del teatre wagnerià; són dirigides per tres figures indiscutibles: Sawallisch (Lohengrin), Böhm (Tristany) i Varviso (Els Mestres). D'altra banda, la categoria i fama (evident conseqüència) dels solistes ha estat imprescindible en aquest reeiximent total: Franz Cras, Jess Thomas, Tom Krause, Zoltán Kelemen, Wolfgang Windgassen, Marti Talvela, Karl Ridderbusch, Han Sotin, Jean Cox, Anja Silja, Astrid Arday, Birgit Nilsson, Christa Ludwig, Anna Reynolds, Hannelore Bode...

Una empresa monumental, una realització perfecta, un resultat extraordinari. — A. S.

GUIA DE CONCERTS



DATA	LOCAL	CONCERT
OCTUBRE		
19, dimarts 20.30 h. 21 h.	Pompeia Palau	P. Robert de La Riba, orgue. Obres de Bach. Orquestra Nacional. Cor Nacional. Solistes. Dir.: Rafael Frühbeck de Burgos. Obres de Falla (FIMB 1976).
20, dimecres 21 h.	Sta. Maria del Mar	Orquestra Nacional. Cor Nacional. Enriqueta Tarrés, soprano. Alicia Nafé, contralt. Renzo Casellato, tenor. Gwynne Howell, baix. Dir.: Rafael Frühbeck de Burgos. «Requiem» de Verdi (FIMB 1976).
21, dijous 21 h.	Palau	Orquestra Filharmònica George Enescu de Bucarest. Ion Voicu, violí. Dir.: Mircea Cristescu. Obres d'Enescu, Paganini, Mahler (Associació de Cultura Musical).
22, divendres 21 h.	Palau	Orquestra Gulbenkian. Cor Gulbenkian. Eva Andor, Uta Spreckelsen, sopranos. Hanna Schaer, contralt. John Elwes, tenor. Michel Brodard, baix. Dir.: Michel Corboz. Obres de Bach, Mozart (FIMB 1976).
23, dissabte 21 h.	Palau	Orquestra Gulbenkian. Cor Gulbenkian. Uta Spreckelsen, soprano. Hanna Schaer, contralt. John Elwes, tenor. Michel Brodard, baix. Dir.: Michel Corboz. Obres de Charpentier, Haendel, Bach (FIMB 1976).
25, dilluns 21 h.	Palau	Escolania de Montserrat. Coral Antics Escolans de Montserrat. Pro Cantione Antiqua de Londres. Collegium Aureum. Dir.: Ireneu Segarra. «Vespro» de Monteverdi (FIMB 1976).
26, dimarts 20 h. 20.30 h. 21 h.	Novomúsica Pompeia Palau	Colette Fernier, piano. Obres de Haydn, Brahms, Ravel. P. Robert de La Riba, orgue. Obres de Bach. Olivier Messiaen, Yvonne Loriod, piano. Obres de Messiaen (FIMB 1976).
27, dimecres 21 h.	Església del Pi	Ars Musicae. Dir.: Romà Escalas. «Música a la Cort de Jaume I» (FIMB 1976).
29, divendres 21 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Cor Madrigal de Budapest. Klara Takacs, contralt. Katalin Szokefalvy Nagy, Csilla Otvos, sopranos. Dir.: Ferenc Szekeres. «Orfeo ed Euridice» de Gluck (FIMB 1976).
30, dissabte 16.30 h.	Església Jesús de Gràcia	Cor Madrigal. Orquestra de Cambra de l'Ateneu Barcelonès. Solistes vocals i instrumentals. Dir.: Manuel Cabero. «Passió segons St. Joan» de Bach.

TEMPORADA 1976-77 - 19 octubre 1976 - Núm. 1 - Edició de 15.000 exemplars.

Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3.^{er} - Tel. 317 99 28/82 - Barcelona-3

Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3.^{er} Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

mm
musical
SADI^M

Calaf, 52 · T.2114273 · Barna. 6
división organos



división pianos.

Av. Francisco Cambó (Av. Catedral), 10
Tels. 3196096 · 3106912 Barna, 3

JORQUERA ^U PIANOS

Parfum Madame Rochas

PARIS

